

**Alþýðu-
bankinn**

Tíminn

23. tölublað — Sunnudagur 28. janúar — 57. árgangur

HOTEL LOFTLEIÐIR

„Hótel Loftleiðir býður gestum sínum að velja á milli 217 herbergja með 434 rúmum — en gestum standa líka íbúðir til bóða. Allur búnaður miðaður við strangar kröfur vandiátra. LOFTLEIÐAGESTUM LIDUR VEL.“

Loftmynd af gosinu í Eyjum. A upprættinum er sýnt lauslega með stríkalínu hve langthraun er runnið fram í sjó.

Tímamynd. Róbert.

70-80 HÚS TALIN KOMIN Á KAF

— Allt var við hið sama á gosstöðvunum, þegar við vöknubum á laugardagsmorguninn, sagði Kári Jónasson, blaðamaður Tímans, í samtali frá Vestmannaeyjum. Í nótt kviknaði í einu húsi til viðbótar í austurbænum, við Gerðisbraut eða þar í grennd, en á föstudagskvöldið var talið, að tuttugu hús væru brunnin, þótt menn viti ekki nákvæmlega tölu þeirra. Aftur á móti munu sjötíu til áttatíu hús komin á kaf eða svo til alveg á kaf í vikur, gjall og ösku.

Björn Helgason lögregluþjónn í upplýsingamiðstöðinni í Eyjum kvað gjallagið á götunum í miðbænum vera 110 sentimetrar þykkt, og höfðu fimm sentimetrar bætzt við á laugardagsnóttina. Einn Vestmannaeyinganna, sem eru í hjálparsvæitunum í Eyjum, Magnús Magnússon, sagði á ellefta tímanum á laugardagsmorgun, að vindátt hefði breytzt og legði mökkinn yfir neðri hluta bæjarins, og væri litill öskufall uppi hjá Landakirkju og ekkert uppi á flugvælinum. Atti þá að

fara að leyfa þeim flugvélum lendingu, er væru með fólk, er hefðu nauðsynjaerindum að gegna.

— Það er mikil gjallhríð hér niður frá, sagði Kári Jónasson laust fyrir hádegðið. Það bylur á húsbökum og rúðum og hjálmunum á höfðum manna, og annað veiðid koma glóandi steinar fljúgandi. Mökk leggur norðvestur frá gígnum, því að átt er suðaustlæg, og þess vegna er það vesturbærinn og höfnin, sem mest berst á. Innsiglingin milli hrautangans

nýja og Yztakletts var mæld í morgun, og kom á daginn, að hún hefur grynnað talsvert. Líkur eru til þess, að gosefni hylji nú vatnsleiðsluna, en það mun sandur og gjallmulingur, sem lagzt hefur yfir hana. Nákvæm mæling hefur einnig verið gerð á hrauni því, sem runnið hefur í sjó fram. Nær það orðið um níu hundruð metra til norðurs frá þeim stað, þar sem Urðaviti var áður og viðlíka langt til suðurs, og það er komið níu hundruð metra í sjó fram í stefnu til norðausturs frá

þeim stað, þar sem Urðaviti var. Herjólfur og Hekla fóru til Þorlákshafnar í nótt og munu þau skip væntanleg aftur í dag. Írafoss er hér, og eitthvað um tíu Eyjabátar eru í stöðugum búslóðarflutningum milli Eyja og lands. Arvakur bíður þess albiðinn að flytja alla burt, ef skjótt þarf til að taka. Annars veldur það vélgæzlumönnum talsverðum erfiðleikum, að gosaska og sandur smýgur um allt, hvernig sem reynt er að byrgja vélarrúm.

Framhald á bls 39

Ólafur Jóhann hlaut silfurhestinn fyrir Hreiðrið

Silfurhestinum, árlegum bókmenntaverðlaunum dagblaðanna í Reykjavík var úthlutað í gær, og hlaut þau að þessu sinni Ólafur Jóhann Sigurðsson fyrir skáldsöguna Hreiðrið, sem út kom á árinu 1972.

Silfurhesturinn er veittur fyrir „bestu bók ársins“ og úr skorið með þeim hætti, að bókmenntagagnrýnendur dagblaðanna greiða um það atkvæði. Nefnir hver um sig þrjár bækur á seðli, og hlýtur sú fyrsta 100 stig, önnur 75 stig og sú þriðja 50 stig. Ekki má nefna nema einn höfund á hverjum atkvæðaseðli, þótt fleiri en ein bók eftir hann hafi komið út á árinu. Fái höfundur hins vegar fleiri stig samanlagt fyrir fleiri en eina bók, skal kosid aftur um þær þrjár bækur, sem stigahæstar eru. Úrslit atkvæðagreiðslu nú urðu þessi:

Vésteinn Lúðvíksson 300 stig fyrir skáldsöguna Gunnar og Kjartan, Ólafur Jóh. Sigurðsson 200 stig fyrir skáldsöguna Hreiðrið og 175 stig fyrir ljóðabókina að Laufferjum. Matthías Jóhannsen 150 stig fyrir ljóðabókina Mörg eru dags augu, Þorsteinn frá Hamri 125 stig fyrir ljóðabókina Veðrahjalm, Halldór Laxness 75 stig fyrir Guðsgjafabúlu, Grétu Sigfúsdóttur 50 stig fyrir skáldsöguna Vyrir opnum tjöldum, og Thór Vilhjálmsson 50 stig fyrir Foldu.

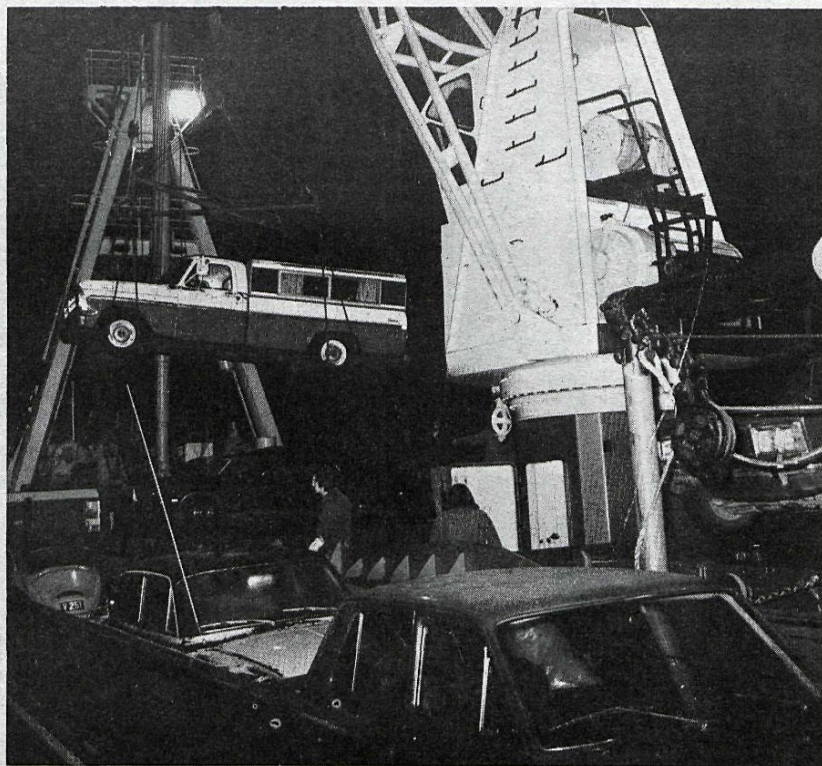
Þar sem Ól. Jóh. Sigurðsson hafði hæsta stigatölu fyrir bækur samanlagt, en Vésteinn Lúðvíksson hæsta fyrir einstaka bók, varð að greiða atkvæði aftur og þá um þær þrjár bækur, sem hæstar voru. Þór sú atkvæðagreiðsla þannig:

Hreiðrið (Ól. Jóh.) 450
Gunnar og Kjartan (Vést. L.) 350
Að Laufferjum (Ól. Jóh.) 325
Silfurhesturinn er gerður af Jóhannesi Jóhannessyni, listmálara, og er gripurinn sér mótað listaverk hverju sinni. Þeir, sem greiddu atkvæði um bækurnar af hálfu dagblaðanna voru: Andrés Kristjánsson fyrir Tímann, Arni Bergmann fyrir Þjóðviljann, Helgi Sæmundsson fyrir Alþýðublaðið, Jóhann Hjálmarsson fyrir Morgunblaðið og Ólafur Jónsson fyrir Vísi.

Afhending silfurhestsins fór fram síðdegis á laugardaginn að Hótel Sögu, og hafði Helgi Sæmundsson orð fyrir nefndarmönnum.

Ólafur Jóhann Sigurðsson.

Verið að hafa upp einn af tæpum nítúu bílum úr Heklu í Þorlákshöfn á föstudagskvöld.

BEIN LÍNA Vestmannaeyjar - Þorlákshöfn

— fylgzt með flutningum á bílum og búslöð á föstudag

ED—Akureyri
A fundi bæjarráðs Akureyrar, 25. janúar var gerð eftirfarandi bókun:

„Bæjarráð Akureyrar sendir bæjarstjórn Vestmannaeyja og Vestmannaeyingum öllum einlægur kveðjur sínar vegna náttúruhamfara þeirra, sem dunið hafa yfir Vestmannaeyjar, og lýsir því yfir, að bæjarstjórn Akureyrar er reiðubúin að veita Vestmannaeyingum aðstoð og fyrirgreiðslu, svo sem unnt er. Bæjarráð hefur skipað nefnd sem kanna skal hvert framlag Akureyrar getur best orðið til stuðnings, og hefur nefndin með höndum útvegun húsnæðis, atvinnu og aðra fyrirgreiðslu fyrir fjölskyldur og einstaklinga frá Vestmannaeyjum, sem kynnu að vilja dveljast á Akureyri, þar til

úr rættist í þeirra heimabyggð.“
Bæjarráð hefur einnig skipað nefnd, en formaður hennar er Hermann Sigtryggsson. Hún opnar í dag, laugardag, skrifstofu í Hafnarstræti 107 og hefur síma 21202 og 21601.

Síðdegis á föstudaginn s.l. í frostbitru veðri, heilsókyru og kyrru, lögðum við leið okkar austur á Þorlákshöfn, í því skyni að fylgjast með búslöðar- og bílflutningum úr hinni nýju eldey, Heimaey. Eins og flestum mun kunnugt, yfirgáfu Vestmannaeyingar eyna hina orlagaríku þriðjudagsnótt 23. janúar nánast allslausir, að visu í fótum sínum og með eitthvað af helztu naubsynjum, peningum (þeir fólksjálustu), hreinlætistækjum og eitthvað af rúmfatnaði. Um meira var vart að ræða. Skiljan-

lega vanhagaði eyflóttamennina um ýmsa hluti. En annað kom til, og það ekki veigaminna: mikil hætta blásti og blasir við eignum Eyjanna, húsum, bílum, búslöð og öðru.

Við komum austur um þriðleytið, og skömmu síðar lagði að bryggju vélbátur hlabinn farangri og fólki. Þegar var kominn allstór hópur fólks til Þorlákshafnar.

Sumir komu gagnert til að taka á móti farangri og bílum, en aðrir bíðu fars til eyja. Er á leið daginn óx fólksfjöldinn og bílagruinn, svo að undir kvöld var hafnarsvæðið líkast markaðstorgi. A þilfari bátsins stóðu fimm fólksbílur, dökkir að ofan af allþykku öskulagi, — áþreifanlegu tákni „landkröbbunum“ um ömurleikann í Eyjum. Þeir voru hífir upp í skyndi og færðir frá.

Þorsteinn Viglundsson var með firn af pokum, kössum og ferðatöskum, sem höfðu að geyma muni úr bygðasafninu og heimili hans í Eyjum, sem var um það bil að brenna. (Tímamyndir: G.E.)

Þetta er mynstrið

á hinum frábæru

Barum

torfæruhjólborðum fyrir Dodge Weapon bifreiðar

Stærð 900 — 16/10 á gamla góða verðinu kr. 7430.00

ŠKODA BÚÐIN

AUÐBREKKU 44-46, KÓPAVOGI — SÍMI 42606

NYBARDI

(aður Hjólborðaverkstæði Garðahrepps Sunnan við lækinn, gengt benzínstöð BP)

GARÐAHEPPI SÍMI 50606

TÉKKNESKA BIFREIDAUMBODIÐ Á ÍSLANDI H.F.

Oll störf hér einkenndust af miklum hraða og samstillingu. Hlutirnir gengu mann frá manni, hönd úr hönd, og höfnuð loks í sendibílum, vöru- og fólksbílum á bryggjunni. Ohugur var greinilega mikill í fólkinu. Það mælti fátt, en gekk ótullga að verki. Það horfði á hýblaskraut sitt og heimilisgögn hlaðast upp á bryggjunni, hvað innan um annað — dýrindis borðlampa, skenki-borð, spegla og útroðna plaspoka og ferðatöskur.

A stefni bátsins voru einir tíu isskápar vandlega bundnir. Þetta var dýr farmur, en skipstjórinn hafði að sögn þegar farið margar ferðir upp á eigin spýtur og vafalaust bjargað tugmilljóna verðmætum. Síðar um daginn gengum við fram á annan bát, nýkominn að bryggju, hlabinn húsgöngum og fleiru. Þessir bátar og fleiri hafa flutt farangur beint eftir óskum Vestmannaeyinga sjálfra og ekki verið hábir reglum Almannavarna.

Hekla og Herjólfur lögðust að bryggju með stuttu millibili um hálfsex-leytið, fullskipuð fólki, bílum og farangri. Í Herjólfu komu um 60 manns, sem ýmist höfðu farið til Eyja til að sækja dóttur eða höfðu dvalið þar. Um borð voru 8 bílar og heil firn af farangri í plastpokum og ferðatöskum. Menn voru önnum kafnir við uppskipunina og leitina að föggum sínu. Við reyndum að ná tali af fólki á þönum á bryggjunni, þar sem vart sást í auðan blett fyrir öllum manngúranum, bílum og dóti. Allir létu fúslega tilleiðast að segja nokkur orð. Þótt þeir hefðu í öðru og ógn mikilvægara að snúast, en á sinna forvitnum blaðasnápum, taldi enginn slíkt eftir sér.

Augljóslega var geð allra dapurt. En enginn lét samt á því bera. Hér var verk að vinna, — hér voru lífshagsmunir heils kaupstaðar í veði, já, raunar allrar þjóðarinnar.

Svartsýni á framtíðina, virtist mikil hjá Eyjabúum, er þarna voru, einkum meðal eldra fólksins.

— „Svartsýnn? Hvernig er hægt að vera annað en svartsýnn, þegar maður horfir upp á bygg sem maður hefur unnað og dvalið alla sína ævi í leggjast undir ósku grjótt og helvítiseld. Ég hefði aldrei trúað þessu. Ég er að koma beint að heiman svo að ég veit, hvað ég er að segja. Húsin eru að brenna, maður! Þau eru að brenna!“ Þetta sagði gamall maður. Óstyrkur var hann og svollitið hranalegur, en eldur brann í gömlum augum.

Menn voru ekki allir eins ánægðir með fréttaplutning af ástandinu í Vestmannaeyjum og sögðu, að ósku- og vikurþykktin í bænum væri miklu meir, en fram hefði komið. Nokkrir urðu einnig til að gangrýna skipulagninguna á flutningum á bílum og búslóð. Sögu þeir, að farangurinn í skipunum væri í mörgum tilfellum meira og minna skemmdur vegna þrængsla og ófullnægjandi umbúnaðar. Töldu sumir, að réttara hefði verið að flutningavél hjá Varnarliðinu til að annast þetta eða þyrli, sem flutt hefði dótið í gámum yfir í rúmgott skip uti fyrir. En allir voru mjög þakklátir fyrir velheppnaða og skipulagða björgum fólksins og alla fyrrgreiðslu.

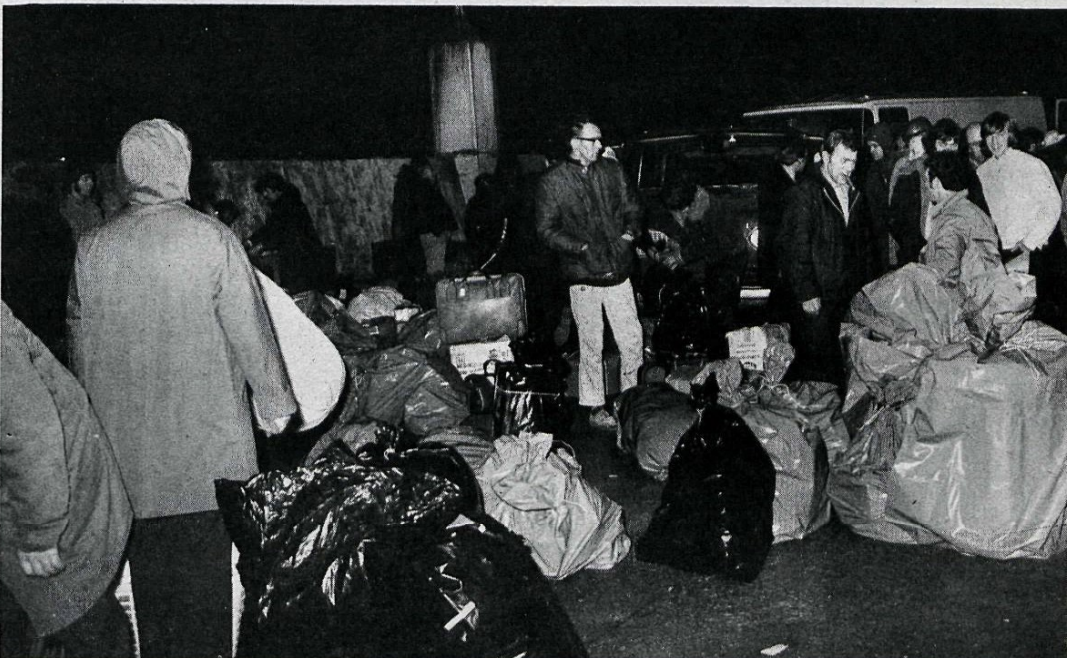
Hekla flutti alveg það sama og Herjólfur, en að sjálfsgöðu miklu meira magn. Um borð voru 87 bílar og á annað hundrað farþegar. Ysinn og bysinn á þeirri bryggju var geysilegur. Meðal farþega var Þorsteinn Þ. Viglundsson, sem farið hafði til Eyja um morguninn til að bjarga gripum úr byggðasafninu og húsi sínu, sem kann kvað vera að því komið að brenna. Kom hann með marga pinkla, en miklu þ.a.m. málverkum, hafði hann komið fyrir um borð í Arvakri í Vestmannaeyjahöfn og í sparisjóðshúsinu í bænum.

Er við lögðum af stað til Reykjavíkur um sjö-leytið á föstudagskvöld, var enn verið að afferma skipin. Bæði fóru aftur til Eyja um kvöldið með fólk til að sækja farangur og bíla. Í Vestmannaeyjahöfn var verið að ferma Dettifoss og fleiri skip væntanleg.

Leiðin í bæinn var vörðuð óteljandi bílljósum.

Svipmynd af manngúranum á bryggjunni í Þorlákshöfn á föstudagskvöld s.l., og þó ekki nema hluta hans.

Menn báru sig vel í öllu umstanginu og létu jafnvel gamanröi fjúka þótt eflaust brynni flestum sárt að horfa upp á þetta tákni ógæfu sinnar.

Dýrmætur farmur um borð í Heklu, — V 477, V 821, V 421 o.s. frv. Alls 87 bílar.

(Tímamyndir- G.E.)

— Stp

Tíminn

Utgefandi: Framsóknarflokkurinn

Framkvæmdastjóri: Kristinn Finnbogason. Ritstjórn: Þórarinn Þórarinnsson (ábm.), Jón Helgason, Tómas Karlsson, Andrés Kristjánsson (ritstjóri Sunnudagsblaðs Tímans). Auglýsingastjóri: Steingrímur Gíslason, Ritstjórnarskrifstofur í Edduhúsinu við Lindargötu, símar 18300-18306. Skrifstofur í Bankastræti 7 — afgreiðslusími 12323 — auglýsingasími 19523. Aðrar skrifstofur: sími 18300. Askritfargjald 225 krónur á mánuði innan lands, í lausasölu 15 krónur eintakið. Blaðaprent h.f.

Þetta er vissulega mál þjóðarinnar allrar

Forseti Íslands flutti þjóðinni ágætt ávarp í hádegisúttvarpi á þriðjudaginn var, eða fáum klukkustundum eftir að eldgosíð hófst í Vestmannaeyjum. Það sýndi sig þá, að gott er að eiga á orlagastundum sérstakan fulltrúa þjóðarinnar, sem getur talað máli hennar allrar. Forseti Íslands gerði þetta þá, — en hann mælti m.a á þessa leið:

„Þetta áfall er mikið fyrir Vestmannaeyinga og fyrir þjóðina alla, og er þó enn hulíð hversu mikið það áfall kann að verða. En ég vænti þess, að það sé þegar komið á daginn, að allar hendur séu útréttar til þess að bjarga því sem bjargað verður. Þetta er vissulega mál þjóðarinnar allrar, það mun Vestmannaeyingum vera óhætt að treysta á. Það þarf minna en þessi ósköp til að Íslandingar finni, að þessi fámenna þjóð er líkust stórrí fjölskyldu, sem veit, að það sem á einn er lagt, það er lagt á alla. Nú má enn vona, að sú mildi verði með, að eldurinn hlífi Vestmannaeyjakaupstað og höfninni þar, sem er skilyrði mannlífs í Eyjum og um leið ein af lífæðum þjóðarinnar. Um þetta er á einskis manns færi að spá. Hver veit nema Vestmannaeyingar verði aftur komnir til heimila sinna áður en langar stundir líða. Þá væri vel, en ekki dugir annað á þessu stigi máls, en að vera við öllu búinn, þótt hið bezta sé vonað. Og þangað til sárin eru gróin, hver sem verða kunna, er það landsmanna allra að leggja fram líðsinni sitt, í hvaða mynd sem að gagni má koma, hvers eftir sinni getu“.

Áreiðanlega eru þessi orð forseta Íslands sögð í nafni allrar þjóðarinnar. Sá maður mun ekki finnanlegur, sem ekki er fús til að gera þau að sínum. En hitt er svo annað mál, að oft eru menn ekki eins fúsir til að láta verkin tala. Þetta mál er svo stórt og óvenjulegt. Þess vegna skorast vonandi enginn undan því, að leggja sitt fram til að létta Vestmannaeyingum hinar þungu byrðar, sem náttúruhamfarirnar hafa lagt á þá. Nógar eru raunir þessa fólks, þótt ekki bættist við, að sjálfsgöð aðstoð við það verði talin eftir eða gerð að deiluefni.

Tillaga Keflvíkinga

Athyglisverð er sú einróma ályktun bæjarstjórnar Keflavíkur, að fara þess á leit við varnarmálaðeild utanríkisráðuneytisins, að hún hlutist til um, að húsnæði það í Keflavík, sem bandarískir hermenn hafa á leigu, verði rýmt ef þörf krefur fyrir Vestmannaeyinga. Hér mun ekki um færri en 200 íbúðir að ræða og gæti þetta leyst verulega þann vanda, sem hér er fengizt við. Auk þess má gera ráð fyrir, að næg atvinna geti fengizt fyrir þá Vestmannaeyinga, sem setjast að í Keflavík, við útgerð og fiskvinnslu.

Fyrir varnarliðsmenn mun tiltölulega auðvelt að leysa þennan vanda, því að fjölskyldur þeirra eiga flestar eða allar greiðan aðgang að húsnæði í heimalandi sínu. Telja má því vist, að Bandaríkjamenn taki þessari málaleitan af skilningi og um þetta geti náðst fullt samkomulag milli íslenskra og bandarískra aðila.

B.P.

ERLENT YFIRLIT

Nýja kalda stríðið er milli kommúnistaríkja

Sambúð Sovétríkjanna og Kína fer stöðugt versnandi

SAMNINGARNIR um vopnahlé í Vietnam munu vafalaust stuðla að því, að áfram dragi úr kalda stríðinu milli austurs og vesturs í alþjóðamállum, þ.e. milli lýðræðisríkja Norður-Ameríku og Vestur-Evrópu annars vegar og kommúnistaríkja hins vegar. Raunar má segja, að kalda stríðið hafi verið að fjara út síðustu árin, þrátt fyrir styrjöldina í Vietnam. Það hefur dregið mikið úr áróðurs-hernáðinum milli umræddra aðila, a.m.k. í samanburði við það, sem áður var, og margvisleg samskipti hafa aukizt á sviði verzlunar, samgangna og menningarmála. Vopnahlé í Vietnam mun yta undir þessa þróun og bendir nú flest til, að kalda stríðið milli austurs og vesturs hverfi alveg úr sögunni í þeirri mynd, sem það var fyrstu tvo áratugina eftir síðari heimsstyrjöldina.

Hins vegar er ekki rétt að buast við því, að átökin milli lýðræðis og kommúnisma sé með því líöin undir lok. Þau átök munu að sjálfsögðu halda áfram, en með öðrum og fríðsamlegri hætti.

EN ÞÓTT kalda stríðinu milli austurs og vesturs linnir, virðast ekki líkur til þess, að svokallað kalt stríð sé úr sögunni. Þvert á móti er nýtt kalt stríð hafið og það getur vel orðið harðara og lengra en hið fyrra var. Hér er um að ræða kalda stríðið milli hinna tveggja kommúnistisku stórveldisríkjanna og Kína. Segja má, að það hafi hafizt, þegar til ósamkomulags dró milli Krustjoffs og Maos, og átti það vafalaust sinn þátt í falli Krustjoffs. En eftirmönnum hans tókst ekki betur en honum að ná samkomulagi við Kínverja. Deilan hélt ekki aðeins áfram, heldur harðnaði. Orsök hennar var og er mest sú, að bæði sækjast þessi ríki eftir aðalforustunni og þar rekast hagsmunir þeirra á. Hvorugt þeirra vill víðurkenna þetta opinberlega og bera því hvort öðru á bryn ýmsar villukenningar og undirlægjuhátt við vestrænu ríkin, einkum þó Bandaríkin.

ÞETTA kalda stríð milli stórveldis kommúnista hefur magnast um allan helming síðan Kínverjar gerbuðst aðilar að Sameinuðu þjóðunum og hófu að nýju fulla þátttöku í alþjóðlegu samstarfi. Þeir hafa notað flest tækifæri til að deila á Sovétríkin og stefnu þeirra og talið þau engu minna heimsvaldasinnu en sjálf Bandaríkin. Þeir hafa tekið illa flustum tillögum Rússa, t.d. varðandi alþjóðamál og talið þær fals eitt. Rússar hafa fram til þessa verið frekar í varnarstöðu, en eru nú bersýnilega að hefja gagnsókn. Það kom ekki sízt í ljós í hinni löngu yfirliðsræðu, sem Bresnëff flutti í tilefni af 50 ára afmæli Sovétríkjanna. Hann eyðdi þá allöngu máli til að deila á Kínverja. Hann taldi þá hafa tekið illa öllum tillögum Rússa til bættrar sambúðar milli landanna og þeir gerbuðst flest, sem þeir gætu til að spilla fyrir Rússum og ófrægja þá. Þessum málflutningi Bresnëffs hafa rússnesk blöð haldið áfram síðan, og m.a. gagnrýnt Kínverja fyrir að gera gælur við Efnahagsbandalag Evrópu, og spá illa fyrir væntanlegri öruggisráð-

Maó veldur Rússum vaxandi áhyggjum.

stefnu Evrópuríkja. Kínverjar hafa svo svarað í svipaðri mynd og talið friðartal Sovétríkjanna fals eitt og víbleitni til að leynd yfirdrottunar-áformum.

Margt bendir til, að friður í Vietnam muni síður en svo draga úr deilum Sovétríkjanna og Kína, þvert á móti getur hann orðið til þess að auka þær, þar sem bæði Rússar og Kínverjar stefna að því, að tryggja sér höllustu kommúnistaleiðtöguna í Vietnam, en þeir þykja líklegir til að fá öll völd þar innan tíðar. Vel má vera að kommúnistum í Vietnam tækist að nota sér þetta til þess að hafa bæði Rússa og Kínverja góða með því að snúast ekki of mikið á sveif með öðrum hvorum.

EINS OG áður segir, stafar kalda stríðið milli stórveldis kommúnista öðru fremur af því, að bæði sækjast eftir að vera aðalforusturíkí kommúnismans í heiminum. En við þetta bættist svo andstæðir hagsmunir á mörugum sviðum. Kínverjar telja Rússa ráða ranglega yfir miklu af kínversku landi, en þó hafa þeir ekki borið fram formlegar landakröfur. Hins vegar hefur ekkert miðað víræðum sem hafnar voru að frumkvæði Rússa fyrir nokkrum árum, um að akveða endanlega með samningum landamæri ríkjanna. Rússar óttast, að Kínverjar geti stuðlað að undirróðri meðal hinna fjölmörgu þjóðflokka sem byggja Ásiuhluta Sovétríkjanna, og þora því ekki annað en að vera við öllu búnir þar. Þess vegna hafa þeir mikinn her og annan hernaðarlegan viðbúnað ná-lægt kínversku landamærnun-

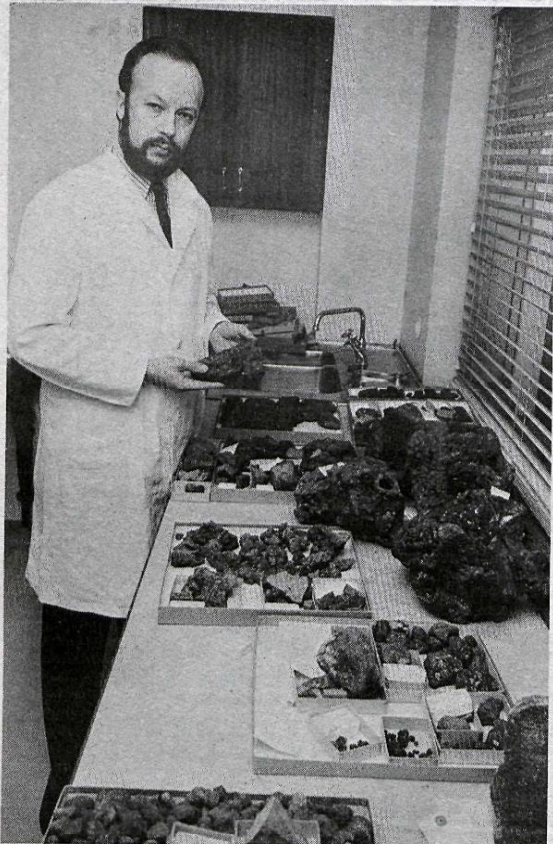
um. Leiðtogar Kínverja telja þetta hins vegar ógnun við Kína og auka því kappsamlegar varnir sínar við landamærin.

Þá dregst vitanlega inn í þetta deilan um forustuna í Asíu. Kínverjar telja, að Rússar ýti undir andspyrnu Indverja og fleiri Asíuþjóða gegn sér. Af þeirri Asíuþjóða stöbja þeir stjórna í Páki-stan og neita að víðurkenna stjórna í Bangladesh. Rússar óttast hins vegar, að Kínverjar reyni að fylkja Asíuríkjunum gegn sér og yfirráðum þeirra yfir löndum austan Úralfjalla. Þannig rekast á raunverulegir og ímyndadír hagsmunir Kínverja og Rússa á fjölmörgum sviðum.

Það sýnir bezl, að grunnt er á því góða meðal þessara kommúnistisku náða, að iðulega kemur til hernaðarlega átaka við landamærin. Síðustu átökin urðu 25. nóv. í Dzungarskarði, sem er milli sovétka lýðveldisins Kazakhstan og kínverska fylkisins Sinkiang. Samkvæmt frásögn Rússa fór þá hópur Kínverja yfir landamærin. Fimm rússneskir hermenn féllu og margir fjárhirðar, áður en Kínverjar voru hraktir til baka.

Af slíkum minniháttar áreksstrum væri vissulega rangt að draga þá ályktun, að styrjöld milli Sovétríkjanna og Kína sé yfirvofandi. Hins vegar bendir flest til þess, að kalda stríðið milli þeirra muni aukast og harðna á næstu misserum. Með því er fallin í rúst sú kenning, sem kommúnistar hafa notað mikið áður fyrir, að kommúnistisk yfirráð myndu örugglega tryggja friðvænlega sambúð milli þjóða.

B.P.

Sveinn Jakobsson handleikur blágrýtissýni, sem tekin voru neðansjárvar úr Kolbeinseyjarhryggnum í haust.

„Aðalbaráttumál okkar, sem hér störfum, er ný bygging fyrir Náttúrugripasafn”, sagði Sveinn Jakobsson, jarðfræðingur og núverandi forstöðumaður Náttúrufræðistofnunar Íslands, í viðtali við Tímann nýlega. „Árið 1965 var nafni Náttúrugripasafnsins, sem stofnað var 1889, breytt í Náttúrufræðistofnun Íslands, en eftir sem áður er eitt meginhlutverk hennar að koma upp sýningarsafni og halda því við.

Það er hreint og beint hneyksli, að stofnunin skuli aðeins hafa 100 fermetra sýningarsafn í skrifstofuhúsnæði undir safn, sem á þó að heita ríkisnáttúrugripasafn Íslands og er auk þess eina náttúrugripasafnið á höfuðborgarsvæðinu, ekki sízt þar sem byggingamálin hafa verið til umræðu í áratugi. Fyrsta byggingarnefnd safnsins var sett 1942, og þótt nú séu liðin 30 ár, situr allt í sama farinu.

Allir sammála, samt gerist ekkert.

Til þess að koma þessu máli á reksþól þyrfti nýja byggingu með sýningarsólum, vinnustofum sérfræðinga og geymslum fyrir náttúrugripi. Hún ætti helzt að vera á háskólaöldinni, enda yrði safnið öðrum þræði rannsóknastofnunar. Gamalt loforð er fyrir hendi frá Háskólanum um lóð þar.

Gott náttúrugripasafn er mikilvægt bæði fyrir almenning og skóla, en ef því er vel fyrir komið kemur það að miklu gagni við náttúrufræðikennslu. Þá er þess að gæta, að töluverður fjöldi erlendra ferðamanna, sem hingað koma, hafa fyrst og fremst áhuga á náttúru landsins. Fyrir þá gegnir náttúrugripasafn mikilvægu hlutverki.

Allir virðast sammála um nauðsyn nýs náttúrugripasafns, en því miður virðist samt ekkert hafa gerzt í málinu langa hríð.

Fyrirspurnir tíðari en áður.

„Hvað er annars um starfsemi Náttúrufræðistofnunar Íslands að segja um þessar mundir?”

„Hún er öðrum þræði rannsóknastofnunar, og vinna hér að jafnaði um 10 manns, sérfræðingar og aðstoðarfólk auk sumarmanna. Stofnunin er einnig þjónustufyrirtæki gagnvart almenningi, og í vöxt fer, að fólk komi hingað með ýmsa náttúrugripi til greiningar. Reynum við

eftir megni að sinna þessum fyrirspurnum endurgjaldslaust.

500-600 hraun.

Hvað sjálfan mig snertir hef ég undanfarið verið að rannsaka bergfræði og efnasamsetningu hrauna á Íslandi og athuga útbreiðslu hinna ýmsu hrauntegunda. Flest nútímahraun á Íslandi eru blágrýtishraun, en blágrýtið má aftur flokka niður í ýmsar tegundir. Þær hafa ákv. dreifingu á gosbeltum landsins, en með því að athuga hana, má draga ýmsar ályktanir um uppruna þeirra, t.d. á hve miklu dýpi hraunkvikan hefur myndast, og um eðlisástand og samsetningu jarðskorpunnar og móttuls, þar sem þessi kvika er upprunnin.

Vegna þessara rannsókna hef ég farið söfnunarferðir um landið og tekið sýnishorn af flestum hrauntegundum. Nú er hér því safn góðra sýnishorna af um 300 hraunum, en ætla má, að nútíma-blágrýtishraun séu um 500-600 talsins á landinu.

Hafsbotninn rannsakaður.

Á síðari árum hefur áhugi jarðvísindamanna á Íslandi og hafsbotninum í kringum landið aukizt mjög. Gerðir hafa verið út ýmsir leiðangrar til að athuga hafsbotninn, og Náttúrufræðistofnunin hefur haft samvinnu við tvo slíka leiðangra. Bandaríska rannsókn-

„Náttúrugripasafns málin hreint hneyksli”

— Segir Sveinn Jakobsson forstöðumaður Náttúrufræðistofnunar Íslands

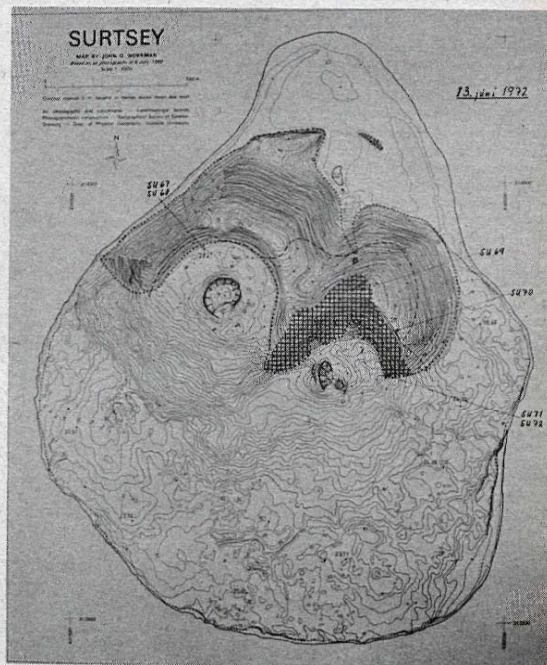
arskipið „Lynch” hefur í samráði við okkur tekið botnsýni á Reykjanesrygg, neðansjárvarhryggnum suðvestur af Reykjanesi, og eins á neðansjárvarhryggnum norður af Kolbeinsey, sem nú er farið að kalla Kolbeinseyjarhrygg, en þeir tilheyrja báðir Miðatlantshafshryggnum svonefnda.

Sýnin, sem upp hafa komið, gefa ótvírætt til kynna, að neðansjárvargos eru tíð á þessum hryggjum, en ekki að neinu marki utan þeirra. Renna þau stöðum undir landreks- eða botnskríðskenninguna, en samkvæmt henni eru meginlöndin og hafsbotnar úthafanna á hreyfingu, þannig að talið er, að Norður- og Suður-Ameríka séu að glíða frá Evrópu og Afríku um Miðatlantshafssprunguna, en nýtt land myndast við eidgeis á sprungunni, samanber Ísland.

Gos eru sennilega ekki jafntíð hvar sem er á sprungunni. T.d. þegar athugað er magn gosefna, sem hafa komið upp síðustu 10.000 árin á Íslandi, kemur í ljós, að tilföleglega mest hefur myndast um miðbik landsins, en minna þegar nær dregur ströndum. Þetta gæti bent til þess, að ástæðan fyrir því, að Ísland reis upp fyrir sjávarmál, hafi einfaldlega verið sú, að meira magn gosefna myndast á þessum hluta Miðatlantshafshryggjarinnar en annars staðar á honum.

Myndun móbergs í Surtsey.

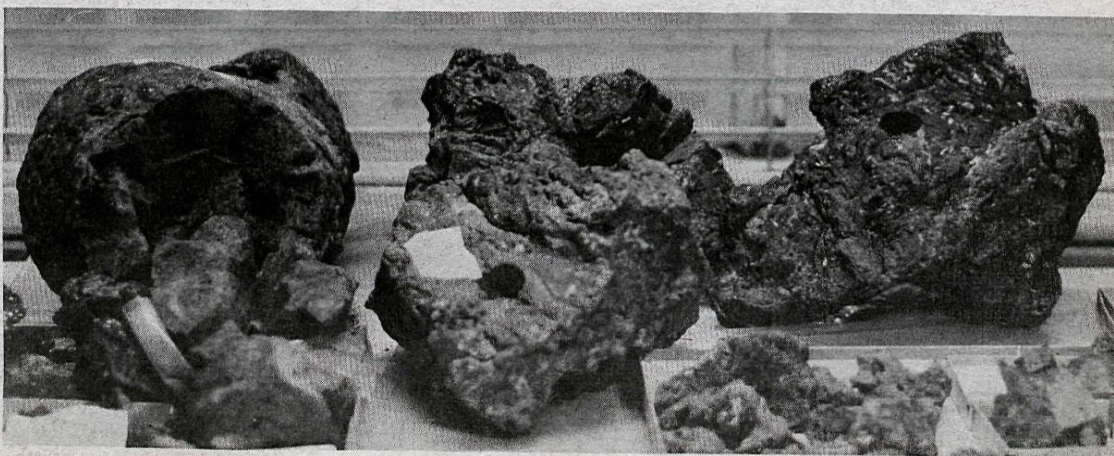
Þá hef ég einnig verið að rannsaka myndun móbergs í Surtsey.

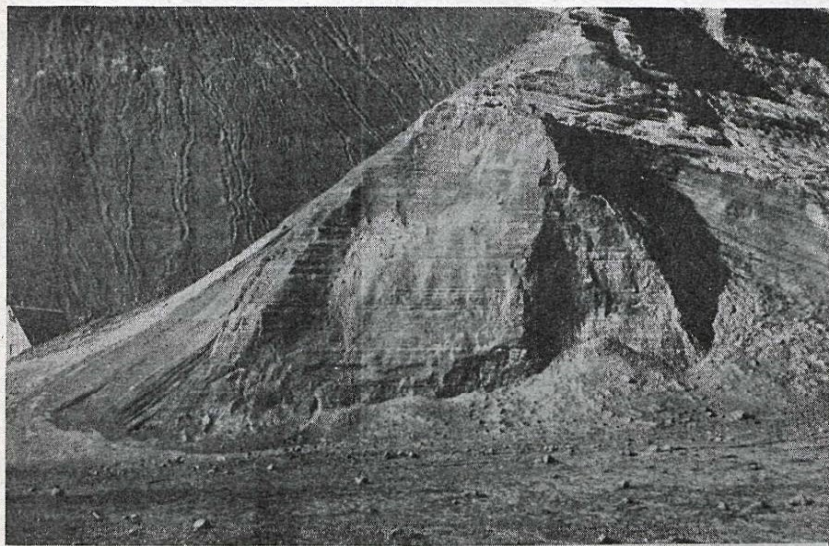
Rúðstríkaði hlutinn á þessu korti sýnir móbergssvæðið í Surtsey.

Skömmu eftir að Surtseyjargosin hófust, fóru jarðfræðingar að gera sér ljóst, að þau myndu að líkindum vera sambærileg beim

gosum undir jökli, sem mynduðu hin víbáttumiklu móbergssvæði á landinu. Nákvæm rannsókn á gangi gossins og gosefnum í

Botnsýni úr neðansjárvarhryggnum norðan Kolbeinseyjar, sem vísindamenn á rannsóknaskipinu „Lynch” tóku.

Landslag á norðurstönd Surtseyjar.

Surtsey gæti því leitt til betri skilnings á því, hvernig móberg-fjöllin mynduðust. Árið 1969, 6 árum eftir að gosið hófst, kom í ljós, að móberg var farið að myndast í Surtsey, og ég hef reynt að fylgjast með þessari myndbreytingu, sem hér gefst einstætt tækifæri til að átta sig á. En um þessa myndbreytingu hefur lítið verið vitað áður. Nú þegar er 1/6 hluti þess svæðis, sem gosaska er á í Surtsey, orðinn að hörðu móbergi.

Þáttur Jónasar Hallgrímssonar í sögu íslenskra jarðfræðirannsókna.

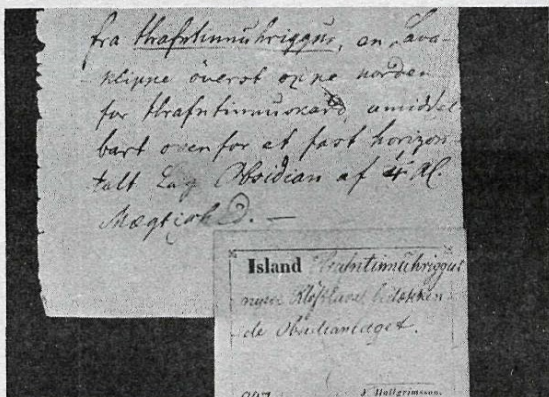
Af öðrum verkefnum nefni ég athugun á steinasafni Jónasar Hallgrímssonar. Það er í tvennu lagi. Meginhlutinn er í jarðfræðisafninu í Kaupmannahöfn, 610 sýni, sem hann hefur örugglega safnað sjálfur og merkt. Í Menntaskólanum í Reykjavík var einnig lítið safn steina frá Jónasi, sem nú er geymt hér í Náttúrufræðistofnuninni. Þótt sýnishornin sjálf hafi ekki mikið vísindalegt gildi nú á dögum, er þáttur Jónasar mikilvægur í sögu íslenskra jarðfræðirannsókna.

Sorglegt hve skammt hefur miðað síðan á hans dögum.

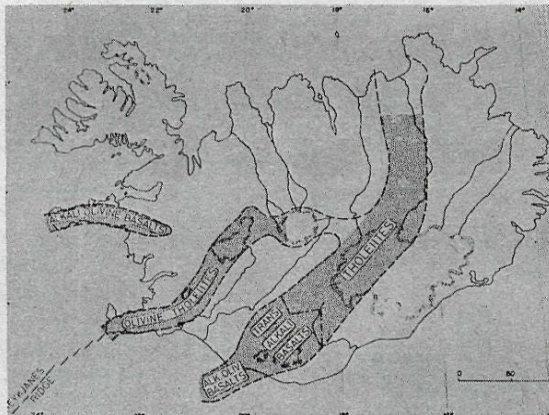
Safn Menntaskólans er leifar af steinasafni, sem átti að verða vísir að fyrsta náttúrugripasafni á Íslandi. Þegar 1839 var Jónas með fyrirætlánir um að koma á stofn íslensku steinasafni og undirbjó það næstu árin. Hann hafði samband við ýmsa fyrirmenn bæði heima og í Danmörku um málið. Tóku þeir honum vel og töldu hugmynd hans hina merkustu. Ég þekki hinsvegar ekki ástæðuna fyrir því, að safnið komst aldrei almennilega á stofn, og það er sorg-

legt til þess að vita, að hugmyndin um íslenskt náttúrugripasafn skuli nú, 1973, vera kom-

in litlu lengra áleiðis en þegar Jónas hreyfði henni fyrst 1839." SJ

Merking á einu sýnishornanna í jarðfræðisafninu í Kaupmannahöfn, skráð með hendi Jónasar Hallgrímssonar. Tímamyndir Róbert.

Þetta kort sýnir dreifingu hinna ýmsu gerða blágrýtishrauna á gosbeltum landsins.

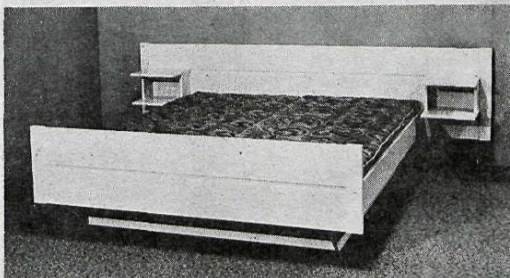
KOMIÐ OG SJÁIÐ
hvar kaupin gerast best á eyrinni

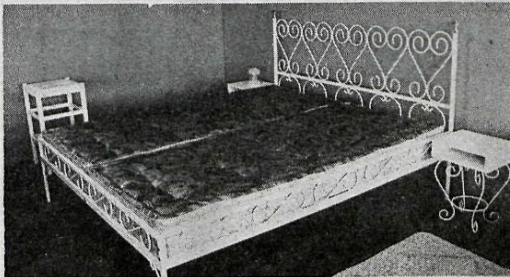
HÖRPU SÓFASETTIÐ:
SÍGILT. TRAUSTVEKJANDI

LUXURIA — SETTIÐ
NÝTT. GLÆSILEGT. ÞÆGILEGT

HVÍTLÖKKUÐ HJÓNARÚM
Á SÖKKLI
3 GERDIR. 2 BREIDDIR AF HVERRI GERÐ

HJÓNARÚM ÚR STÁLI
STERK — NÝSTÁRLEG

GEYSIMIKIÐ ÚRVAL AF KOMMÓÐUM
Í MÖRGUM LITUM

Vöromarkaðurinn hf.
ÁRMÚLA 1 A — SÍMI 86-112

Laus staða

Staða framkvæmdastjóra Djúpbátsins hf. á Ísafirði er laus til umsóknar.

Upplýsingar veittar í síma (94) 3155. Umsóknir ásamt upplýsingum um fyrri störf skulu sendar undirrituðum fyrir 20. febrúar nk.

Stjórn Djúpbátsins hf., Ísafirði.

Húsbyggjendur — Verktakar

Kambstál: 8, 10, 12, 16, 20, 22 og 25 m/m. Klippum og beygjum stál og járn eftir óskum viðskiptavina.

STÁLBORG H.F.

Smíðjuvegi 13, Kópavogi. Sími 42480.

LÖGFRÆÐI-SKRIFSTOFA

Vilhjálmur Arnason, hrl.
Lækjargötu 12.
(Íðnaðarbankahúsinu, 3. h.)
Símar 24635 7 16307.

Hálfnað er verk þá hafið er

sparnaður skapar verðmæti

Samvinnubankinn

„ALLT MITT LÍF LIGGUR Í GRJÓTI OG BÓKUM ÚTI Í VESTMANNAEYJUM“

— segir Sveinn Guðmundsson forstjóri, sem flúði heimkynni sitt vanheill maður og fáklæddur á báti fyrstu skelfingarnóttina

— Allt mitt líf liggur í grjóti og bókum úti í Vestmannaeyjum, sagði Sveinn Guðm. son forstjóri við Tíamann í gær. Lífs sjálfs mins blaktir á skari — ég hef verið sjúklingur undanfarið, bæði vegna sjúkdóms og slyss, og svo kom þessi nótt reidarslaganna, þegar við flúðum eins og við stóðum og höfðum ekkert meðferðis nema fötin, sem við vorum í, og þó ónóg — já eiginlega vorum við anzi fatafá. Mér varð kalt á bátinum á leiðinni til Þorlákshafnar, og ég hef ekkert getað aðhafzt síðan, enda lítið sem kleift er að gera.

Sá maður, sem svo talar, Sveinn Guðmundsson fyrrverandi bæjarfulltrúi í Eyjum og forstjóri útibús Afengisverzlunarinnar, á líklega fullkonnasta, fjölbreyttasta og verðmætasta

steinasafn á landinu, og eitt bezta bókasafn í Vestmannaeyjum. Hús hans heitir Arnarstapi og er við Fjólugötu, beint niður af Helga-felli meðal hinna efri húsa. Þar bíður allt, sem hann mesta umönnun sýndi, utan fjölskyldu sinnar og daglegs verkahringis í lífinu, þess er verða vill, svo sem annað ágæti og fágæti í Vestmannaeyjum. Að visu er húsið ekki í bráðri hættu, og því ætti ekki að vera vobi búinn, ef ekki gerir þeim mun meira að í Eyjum með nýjum áföllum. En að vonum ber safnandi og eigandi þessara gripa kvíða í brjósti meðan ekki léttir þeirri martröð, er á öllu hefur hvílt síðustu viku.

— Ég hef aldrei kunnað með peninga að fara, heldur Sveinn áfram, en það hefur ekki komið að sök, því að við höfum samt

sem áður haft nóg fyrir okkur liggja. Grjót og bækur — það var áráttu mín. Ég byrjaði steinasöfnunina árið 1932 svo að þetta eru orðin fjórutíu ár, sem ég hef verið að tina saman steinana mína, og ég hef farið snuddandi og snubrandi um allt land, nema Strandirnar átti ég eftir. Bil hef ég ekki haft til umráða — alltaf treyst á fæturna. Á þeim hef ég þrammað um fjöll og dali og borið það til byggða á bakinu, er ég hrepti að verkalaunum.

Og það væri vanþakklæti að segja annað en mér yrði vel ágengt, þó að mér miðaði hægt áfram. Ég varð fyrstur til þess að sækja steinasöfnun af svona kappi, og þá var margt falllegt að finna á stöðum, þar sem allt er nú uppuríð og ekki sést frammar neitt, sem feigur er í.

— Jú, ekki er því að neita — menn hafa gefið þessu steinasafni mínu hjótt auga, heldur Sveinn áfram, og síðast í fyrra voru fötur lagðar á sumt af því af forráðamönnum náttúrugripasafnsins hér. En þeir vildu fá að velja úr hjá mér, og það vildi ég ekki láta gera. Ég hafði hugsað mér að þessu steinasafni mínu yrði haldið saman, og það hafa börnin mín verið mér sammála um, og eiginlega hafði ég hugsað mér að láta Vestmannaeyjar njóta þess, þó að ég sé Austfirðingur og þar eystra, þar sem landið er einna auðgast af fögnum steinum, kviknaði fyrst sú unun, er ég hef haft af steinaríkinu. Vestmannaeyjar eiga orðið svo mikil ítök í mér eftir langa veru þar.

En eins og stendur er vist tómt mál að tala um það, hvað um steinana mína verður. Það er enginn leikur að flytja neitt frá Eyjum nú, og steinarnir margir hverjir, eins og til dæmis zeólítarnir, eru vandfluttir. Það var rétt með herkjum, að börnin

Sveinn Guðmundsson, sem safnað hefur steinum og bókum um marga tugi ára.

min, Garðar og Asdís, fengu að skreppa til Vestmannaeyja til þess að sækja nauðsynlegasta fatnað og lausamuni.

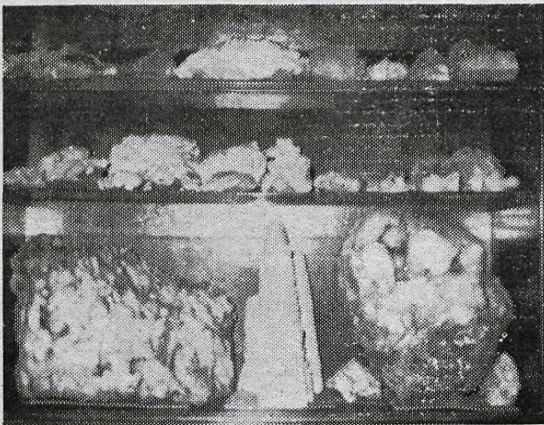
Ég hef samt orðið þess var, að fleiri hugsa til safnsins míns en ég og minir. Það hringdi einhver professoranna við háskólann til sonar míns til þess að tala við hann um þá, og Ólafur Guðmundsson, útbústjóri í Stykkishólmi, hefur líka haft tal af mér. En hvað verður um framkvæmdir veit ég ekki, eða hvænær hægt verður eitthvað að gera. Ég vildi þó láta smíða hentuga kassa til þess að flytja það í, sem viðkvæmast er, en ég veit bara ekki hvar ég á að bera niður eða hvar vill hlaupa undir bagga með mér.

Sveinn talar lágum rómi um steinana sína, og hann sér vafalaust fyrir sér hilluraðirnar

heima í Arnarstapa við Fjólugötu, þar sem öllu hefur verið skipað eftir tegundum og afbrigðum. Hann hefur verið að skrá safnið, og það voru þúsund steinar, sem komnir voru á skrá.

Svo víkjum við að bókunum. — Þetta eru nokkur þúsund bóka í gylltu bandi, svona þrjú þúsund, segir Sveinn — allt góðar bækur og sumar harla dýrar og fágætar. Svo á ég heimikið óbundið, þar á meðal timarit. Ég veit ekki, hvort þetta er mesta eða bezta bókasafn í Eyjum — vel líklegt, að þeir eigi eins mikið og meira, Haraldur Guðnason bókavörður og Freymóður Þorsteinsson bæjarfógeti. Ég held ég geti þó með sannri sagt, að það séu góðar bækur, sem ég á.

En það verður að fara með þar eins og annað í mínni eigu og minna samborgara í Vestmannaeyjum. —JH.

Einn af skápum þeim, sem Sveinn geymir steinasafn sitt í. Í þessum skáp eru m.a. Kalcedon — Aragonit — Bergkristall — Zeólítar, ýmis afbrigði.

TAKIÐ UPP Thule

SANA HF AKUREYRI
SÖLUUMBOD
ÖL & GOS
Aðbrekku 36
Kópavogi — Símar 41114 og 41090

TILBOÐ

Óskast í eftirtalдар bifreiðar, er verða til sýnis þriðjudaginn 30. janúar 1973, kl. 1-4 í porti bak við skrifstofu vora Borgartúni 7:

Volkswagen 1600 fólksbifreið	árg. 1970
Volkswagen 1500	" 1967
Consul Cortina	" 1965
Opel Admiral	" 1966
Volvo station	" 1963
Volvo station	" 1965
Volvo station	" 1965
Land Rover diesel	" 1968
Land Rover diesel	" 1964
Land Rover benzín	" 1962
Land Rover benzín lengri gerð	" 1966
Gaz 69 jeppi	" 1967
Willys jippster	" 1967
Ford Club Wagon	" 1967
Volvo Laplander	" 1965
Volvo Laplander	" 1965
Ford Transit Sendiferðabifreið	" 1967
Ford Transit	" 1968
Ford Transit	" 1968
Volkswagen	" 1965
Renault R-4	" 1968
Scania Vabis vörubifreið	" 1965
Volvo vörubifreið með framdrifi og krana	" 1959
Volvo vörubifreið með framdrifi og krana	" 1962
Mótorhjól	

Tilboðin verða opnuð sama dag kl. 5.00 að viðstöddum bjóðendum. Réttur áskilinn til að hafna tilboðum, sem ekki teljast viðunandi.

INNKAUPASTOFNUN RÍKISINS

BORGARTÚNI 7 SÍMI 26844

Verður bandarískum liðhlaupum veitt uppgjöf saka

NTB—Washington.

Þótt friður komist á í Vietnam fylgir ekki þar með, að þær þúsundir ungra Bandaríkjamanna, sem flúid hafa land til að komast hjá herþjónustu, geti nú snúið heim. Nixon forseti sagði berum orðum í kosningabaráttunni í haust, að hann væri því ekki hlynntur, að liðhlaupum væru gefnar upp sakir. Tillögur hafa komið fram í þinginu að veita þessum mönnum uppgjöf saka að stríði loknu, en eins og er, vofir dómur yfir höfðum þeirra, snúi þeir heim.

Nákvæmar tölur eru ekki til um hve margir Bandaríkjamenn hafa farið úr landi af þessum orsökum. Varnarmálaráðuneytið segir 2.391 bandarískan liðhlaupa hafa dvalizt erlendis 1. ágúst s.l. Samtök friðarsinna í Kanada telja, að yfir 60.000 Bandaríkjamenn hafi annað hvort komizt hjá herskráningu eða flúid land. Mörg hundruð þeirra síðarnefndu eru í Svíþjóð.

32.557 liðhlaupar leika lausum hala samkvæmt upplýsingum Varnarmálaráðuneytisins. 423.422 gerbust liðhlaupar, en 390.865 snerist hugur. 24% liðhlaupanna voru innflytjendur, sem sneru aftur til fæðurlanda sinna fremur en að fara í bandaríska herinn.

Myndarleg gjöf til dvalar heimilis- sjóðs

AA—Höfn

Hjónin Ljótunn Jónsdóttir og Benedikt Þórarinnsson færðu dvalarheimilissjóði Hafnar 100.000 krónur að gjöf nú fyrir skömmu. Hreppsnefnd Hafnarhrepps veitti gjöfinni viðtöku og þakkar hið rausnarlega framlag hjónanna.

Þó öll þjóðin trúir því og voni, að Vestmannaeyingum verði kleift að snúa aftur til heimabyggðar sinnar, þá er ljóst, að af því getur ekki orðið meðan byggð er í hættu á Heimaey. Þangað til stendur þorri Vestmannaeyinga frammi fyrir alvarlegum húsnæðisvanda.

Þennan vanda þarf þjóðin að sameinast um að leysa, á þann hátt að til komi sem minnst róskenningu á daglegu lífi.

Það athvarf sem Vestmannaeyingar áttu hjá vinum og vandanönnunum, nöttuna sem hamfarirnar dundu yfir, er í flestum tilfell-

um þess eðlis, að um gistingu er ekki að ræða nema skamma hríð. Það er því brýn nauðsyn að útvega Vestmannaeyingum húsnæði til búsetu þar sem hægt er að koma á eðlilegu fjölskyldu- og heimilislífi.

Nefnd á vegum Rauða kross

lands og Vestmannaeyjakaupstaðar er að setja af stað gagnagara könnun á húsnæðismöguleikum, sem leyst gætu vandræði Vestmannaeyinga til nokkurrar frambúðar. Í því skyni hefur verið sett á fót í skrifstofu Rauða kross Íslands skráningarmiðstöð fyrir allt það húsnæði sem kostur er á, í nokkurn tíma, í því sambandi skal bent á, að þeir, sem nú þegar hýsa Vestmannaeyinga, og hafa aðstöðu til þess að gera það áfram, eru vinsamlega beðnir að hafa samband við skráningar- miðstöðina.

Liður í þeirri könnun sem hér um ræðir, er eyðublað það, sem birt er hér með, þar sem menn geta tilkynnt húsnæði, sem þeir hafa til ráðstöfunar. Það skal tekið fram, að allar upplýsingar eru vel þegnar, og þó um sé að ræða húsnæði, sem ef til vill er ekki í íbúðarhæfu ástandi eins og er, en hægt væri að gera í stand með litlum tilkostnaði.

Bæjar- og sveitarfélög um land allt munu taka þátt í þessari könnun, þannig að fólk er bent á að hafa samband við viðkomandi bæjar- og sveitarfélög. Allar frekari upplýsingar og aðstoð við útfyllingu á meðfylgjandi eyðublaði eru veittar hjá Rauða krossi Íslands, Öldugötu 4, í sínum 25543 og 14658.

Í framkvæmdanefnd könnunarinnar eru Gísli B. Björnsson teiknari, Jóhann Friðfinnsson kaupmaður, Vestmannaeyjum, Otto Michelsen forstjóri IBM, Þórhallur Halldórsson framkvæmdastjóri heilbrigðiseftirlitsins í Reykjavík, Valdimar Óskarsson framkvæmdastjóri Fasteignamats ríkisins og Eggert Asgeirsson frá RKÍ.

RAUÐI KROSS ÍSLANDS Húsnæðiskönnun vegna Vestmannaeyinga

A Eg býð hér með neðangreint húsnæði til afnota

Nafnnúmer

Nafn _____

Heimilisfang _____

Heimasími _____ Vinnusími _____

B Húsnæðið er staðsett

A sama stað og heimili mitt

Annars staðar - Heimilisfang _____

C Upplýsingar um húsnæðið sem í boði er:

1. STÆRÐ

Áætlaður

fermetrafjöldi er _____

1 herb.

2 herb.

3 herb.

4 herb.

5 herb.

Fleiri

Auk þess:

Eldhús

Aðg. að eldhúsi

Baðherb.

Aðg. að baðherb.

Staðsetning í húsi _____

2. ÁSTAND HÚSNÆÐIS

Í góðu lagi

Í sæmil. lagi

Þarf að lagfæra

fyrir ca. kr.

Hús í byggingu

3. TÍMI

Vestmannaeyingur/ar

er þegar í því

húsnæði sem um ræðir

Já Nei

Húsnæði laust strax

Laust ca.

dagsetn. _____

Afnotatími? _____

4. ANNAD

(t.d. leigukjör)

Vinsamlegast krossið við þau atriði sem við á

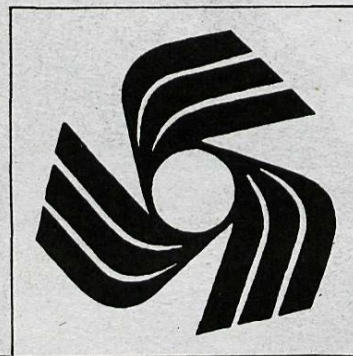
Vinsamlega póstsendið með utanáskriftinni

RAUÐI KROSS ÍSLANDS
Öldugötu 4, Reykjavík

Þörfin á húsnæði er brýn

FRÁ
HAPPRÆTTI HÁSKÓLA ÍSLANDS

TILKYNNING TIL VESTMANNAEYINGA

Umboðsmaður ykkar hefur aðsetur í aðalumboðinu
Tjarnargötu 4, sími 25665

Góðfúslega hafið samband við hann við fyrsta hentugleika.
Þar verða greiddir vinningar og þar fer endurnýjun fram.

SVEINBJÖRN HJÁL MARSSON
Umboðsmaður Happraettis Háskóla Íslands

Timinn er peningar Auglýsid í Timanum